

[Kjær Rasmussen.]

blemstillingen, da man jo selv er i en lignende situation, hvad angår afstanden mellem hjem og arbejdssted.

Den ønskede forhøjelse af dagpengesatserne er et skridt i den rigtige retning. Man ønsker, at de kommer til at udgøre 90 pct. af den hidtidige arbejdsindtægt pr. dag. Vi andre må hævde, at der skal være fuld dækning for tabt arbejdsindtægt, ikke fordi vi føler en ubændig trang til at byde over, men fordi arbejdsløshed skyldes ydre omstændigheder påført arbejderne enten af arbejdsgiverne eller af den borgerlige stat. Derfor må vi fastholde, at 100 pct. af gennemsnitslønnen inden for området, inden for fagområdet, må være det rigtige tal. Som man forstår, er vort beregningsgrundlag noget bredere end SFs.

Som en følge af de betragtninger, jeg har gjort vedrørende fuld dækning for tabt arbejdsindtægt, må vi anse det her foreslåede mindstebeløb som værende for lavt sat. Satte man det til 75 kr., ville man nå op på de 450 kr., Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund satser på som mindste ugeløn. Den forhøjelse af medlemsbidraget, man stiller i udsigt, er vi ikke begejstrede for. Jeg vil i stedet opfordre udvalget til at diskutere muligheden af at oprette en arbejdsløshedsfond, som kunne supplere understøttelserne op til det normale lønningniveau.

Må jeg ikke til slut opfordre udvalget til at gennemdrøfte hele problematikken omkring arbejdskraftflytningen eller deportationerne, som man også siger. Her er en lejlighed, og jeg tror, at efterhånden som man graver sig ned i problemerne, vil artige ting blive afsløret. Der er f. eks. spørgsmålet om anciennitet. Det må vel være rimeligt, at hvis man deporterer en arbejder, så skal han beholde den anciennitet, som var oparbejdet på den tidligere arbejdsplads. Det må være rimeligt og rigtigt. I øvrigt har samfundet jo gennem sin holdning til tjenestemændene givet udtryk for det umoralske i at koste rundt med folk.

Jeg vil altså gerne slutte med en opfordring til udvalget om at gå i dybden med de problemer, jeg her har rørt ved.

Hanne Reintoft: Da vi sidst behandlede lovforslaget om oprettelsen af en arbejds-

formidling, hvorved vi fratog arbejdsløsheds-kasserne arbejdsanvisningen, præsterede tinget et virkeligt tilbageskridt. Selv om forslaget oprindeligt var socialdemokratisk, og selv om man søgte at begrunde det ved muligheden for at opnå fuld dækning med indkomsttab, var modstanden derfor også stor mange steder, ikke mindst ude i fagbevægelsens forgreninger og mellem de menige medlemmer.

Når man ved, hvor mange kræfter og hvor megen organisation det koster arbejderbevægelsen at tilkæmpe sig rettigheder, der udvider demokratiet og forbedrer fagbevægelsens position, så må det betegnes om i højeste grad letsindigt så let at opgive en allerede vunden fordel, oven i købet ved en studehandel, der ikke engang bringes til udførelse.

Yderligere var der ting ved lovforslaget om arbejdsformidling, som for de arbejdere, der rammes af lovgivningen, er åbenbart ubillige. Planerne om at flytte rundt med arbejdskraften er i sig selv en idé, der har meget ubehagelige konsekvenser for mange arbejdere, der ligesom alle andre mennesker selvfølgelig slår sig ned et sted, stifter hjem og danner et miljø, de bryder sig om. Løttere blev det ikke ved de åbenbart urimelige forhold, der skal bydes den arbejdskraft, man flytter om med. Efter arbejdsgivernes ønske flyttes de om og fordi vi ikke er i stand til at planlægge landets produktion, så vi kommer uden om arbejdsløshedsegne osv.

Jeg stod her på denne talerstol for et halvt år siden og foreslog foranstaltninger, der inden for de rammer, der er muligjort af en reaktionær regering, kunne lette det for dem, det skal gå ud over. Jeg foreslog, at der skulle skabes ordentlige muligheder for erhvervelse af ny bolig for dem, der skal flyttes ved arbejdsformidlingen, ikke en utilstrækkelig låneordning, men en tilskudsordning til ny bolig i lighed med den svenske. Jeg foreslog, at de udstationerede arbejdere i hvert tilfælde skulle have kompensation for rejsepenge til hjemstedet 1 gang ugentlig i stedet for 1 gang månedlig. Vi foreslog, at der skulle ydes udstationeringstillæg efter samme takst, som der ydes tjenestemændene. Det er vel lige så dyrt at leve væk fra sit hjem for en lønarbejder som for en udstationeret tjenestemand. Det havde ingen interesse, absolut ingen interesse, heller ikke